

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: TUDSEN.

Citation: Kaalund, H. V.: "TUDSEN.", i Kaalund, H. V.: *Samlede Digte*, udg. af OTTO BORGHSENIUS , 1898, s. 237. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kaalund01-shoot-workid79143/facsimile.pdf> (tilgået 20. september 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte

VOGTERDRENGEN.

Deroppe bag den høje Allé
man kan den prægtige Herregaard se,
dér holdes Baller og rige Fester,
dér komme og gaa de pyntede Gjæster;
men nede gennem Aileen gaar
den fattige Pog med sin Husbonds Faar.

Han fløjter og tænker paa Ingenting. —
Dog sælsomt vender sig Lykken omkring;
den Dreng blev med Tiden en Herremand.
Ej skammed han sig ved sin fattige Stand,
men hængte højt i sin Sal til Skue
sine Træsko med samt den røde Hue.

TUDSEN.

Jeg er styg og rynket, jeg véd det nok,
et Skumpelskud mellem Skabningers Flok;
Mennesket ønsker mig Pokker i Vold,
kalder mig ret en forgiftig Trold.
Ikke det véd, bag mit runkne Skind
har jeg igrunden et ærligt Sind.

Spottet i Verden, forstødt og hadet,
har jeg min Bolig bag Skræppebladet.
Røres Du vilde, hvis Du blot saae,
hvor mine fattige Unger smaa,
ligesom Menneskebørn, med Glæde
hilse paa deres Moder dernede.

DE TO HESTE.

Naar Godtfolk mødes, de hilse: God Dag!
Med Heste er det en anden Sag,
de se paa hinanden; men havde de Ord,
de taled vist om det lækre Fo'er:
nu tie de stille, de savne Sproget
og se saa enfoldigt hen i Taaget.

Det gjør saa dejligt at klæes en Smule —
Hestene tænke: Mule for Mule!
En Tjeneste er den anden værd;
saa blive de hjulpne hver især.
Fy skamme Dig, Du, som bortstøder din Næste,
Tjenstvillighed lære Dig disse Heste.